

ತरಗतಿಯಿಂದಲೇ ನಾಮ್ರಲ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಯುತ್ತದೆ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಇದೊಂದು ಪವಾಡ.

‘ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತು ಕಲಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೊರತೆ ಬಹಳ ಇದೆ’ ಎಂದು ‘ವಾಗ್ನೀವಿ ಸಂಪರ್ಕ ನ್ಯಾನೆಟೆಂಟ್ಯಾಫರ ಪ್ರನಿಷ್ಠೆತನ ಕೇಂದ್ರ’ದ ಡಾ.ಶಾಂತಾ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತು ಕಲಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತರಯಾರು ಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರಿತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ ಎಂದೂ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಿಶೇಷ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ನೀಡಿದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ.

ಭಲವಂತೆಯರು, ಮಹಾಮಾತೆಯರು!

ರಾಜ್ಯದ ಕಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಬಿ.ಪಿ.ಎಸ್. ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ ಅವರು ಈ ಹಿಂದೆ ಉಪಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೃಸುರಿನ ಕೆವಡು ಮಕ್ಕಳ ಮತ್ತು ತಾಯಂದಿರ ಶಾಲೆಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ್ದರು. ಕೇವಲ 2 ನಿಮಿಷ

ಸಮಯ ನೀಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡುವುದನ್ನು, ನ್ಯಾತ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ನೋಡಿ ಏರಡು ತಾಸು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದರು. ಆ ದಿನ ಕಾಯ್ದುಕ್ರಮವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಿವುದು ಮಕ್ಕಳೇ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆ ಮಟ್ಟಕೆ ತರಲು ತಾಯಂದಿರ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ ಅವರು, ‘ನೀವು ಮಹಾತಾಯಂದಿರು. ದೇವರು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮೂಗರಾಗಲಿ ಎಂದು ಭೂಮಿಗೆ ಕಳಿಸಿದರೆ ನೀವು ಆ ದೇವರಿಗೇ ಸವಾಲು ಹಾಕಿ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮೂಗರಾಗಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಶಪಥ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಿದ್ದಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಶಿರಸಾಮ್ರಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಗಂಗಾವತಿ ಪ್ರಾಣೀಶ್ ತಮಾಷ್‌ಗಾಗಿ ‘ಮಹಿಳೆಯರು ಮಾತು ಹೆಚ್ಚು ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರು ಮಹಾಮಾತೆಯರು’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾತು ಹೆಚ್ಚು ಆಡುವವರು ಮಾತೆಯರಲ್ಲ. ಮಾತು ಬಾರದ ಮಗುವಿಗೆ ಮಾತು ಕಲಿಸುವವರೇ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಹಾಮಾತೆಯರು.

ಅಂಗವಿಕಲರು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸಮಾಜ ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಂದಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಂಗವಿಕಲರ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಸೌಲಭ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಉದ್ದೋಜ ನೀಡುವಾಗಲೂ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತೇಂಬೆ. ಅಂಗವಿಕಲರು ಜೀವನ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಯೋಗ್ಯ ವರನಿಗೆ ವಧು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ವಧುವಿಗೆ ವರ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದ್ದೋಜ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಾವು ಅಕ್ಕೆತ ಸಮರ್ಥರು ಎಂದು ಅವರು ಸಾಬಿತು ಮಾಡುತ್ತಿರೇ ಇದ್ದರೂ ಉದ್ದೋಜದಾರರು ಇನ್ನೂ ಅದನ್ನು ನಂಬಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆ ರಿಷ್ಟ್ ಎಂದು ಬೇರೊಬ್ಬರನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಆರೋಪ ಆಗಾಗ ಕೇಳಿತ್ತಿರೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ಈ ರೋಗಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಕ್ಷನ್ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in